

[A. C. Normann.]

Inden jeg forlader dette punkt, må jeg sige, at jeg ikke er enig med det ærede medlem hr. Aksel Møller i, at tvangslånet ikke vil få temmelig hurtige virkninger. Det er min opfattelse, at tvangslånet, hvis det gennemføres i den skikkelse, hvori forslaget er fremsat, vil fremkalde endog meget hurtige virkninger. Jeg tror, det vil give lige så hastige virkninger som dem, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen tilføjede afgiftslovene, simpelt hen af den grund, at de, der kommer ind under den ordening, straks vil begynde at tilrettelægge deres økonomi under hensyntagen til de ydelser, de nu kan forudse at de må præstere.

Endelig om selve de økonomiske planer dette, at jeg tror, vi alle sammen i går og i dag har lyttet med spænding for at komme til klarhed over, om de to oppositionspartiets økonomiske hensigter kan udtrykkes således over for folketinget, at de er til at tage og føle på. Forklaringerne har jo, som den højtærede finansminister sagde, været holdt i bred almindelighed, og det står for mig som en nødvendighed, som noget, man må kunne kræve af en opposition i denne situation, at den kommer med noget mere positivt, at vi mere detaljeret får ud af venstre og de konservative, hvad deres hensigter og planer er, at vi får så meget at vide, at der er grundlag at tage stilling på. Derfor vil jeg gerne spørge ordførerne for de to partier, om vi ikke kan vente en af de første dage, helst allerede på tirsdag, en skitse eller en redegørelse med en mere fast specifikation, således at der kan blive et virkelig holdbart grundlag for en saglig forhandling om oppositionens stilling.

Jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om regeringsdannelsen i forbindelse med forskellige bemærkninger, der er fremsat af ordførerne for de to oppositionspartier. Det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde, at han troede ikke, at nogen, der kender det ærede medlem hr. Erik Eriksen, kan mene, at hans handlefrihed kan deponeres uden for ham selv. Jeg fremdrager det i forbindelse med alt det, der er sagt om uafhængighed i forbindelse med aftaler, i forbindelse med regerings samarbejde o. s. v. Eller udtalelsen om, at en ren venstre-regering ville være blevet fange hos det radikale venstre.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har forstærket disse udtryk i en udtalelse til Aftenbladet, hvori han siger, at han ikke ville være „den pantsatte bonde-dreng“ hos de radikale. Nu er det jo ikke ordet „bonde-dreng“, det går på — da jeg lærte det ærede medlem at kende i vor ungdom, var vi begge lykkelige bonde-drenge, som for rundt i forsamlingshusene på Fyn og huserede på vore ungdomsforeningers vegne — men det er „den pantsatte“. Det er det, der interesserer mig i denne forbindelse.

Jeg må sige, at jeg synes, hele situationen omkring regeringsdannelsen ret stærkt viser én ting. Den viser en partiformand, der er pantsat endog med hud og hår, pantsat så afgørende til de konservative, at han synes helt at have afskåret sig fra at danne den liberale regering, som han anråbtes om fra næsten alle liberale kredse i landet. Det er altså en pantsætning, der batter noget, og det er den pantsætning, det ærede medlem har været og er udsat for. Man kan sige, at det er et pant, der er tinglyst. De konservative, der har det ærede medlem i pant, bekvemmede sig end ikke til at løsne pantet så meget, at det ærede medlem kunne danne en ren liberal regering, endsi-gav kongen det råd at kalde på det ærede medlem hr. Erik Eriksen til løsning af denne opgave. Nej, kan vi — sagde de konservative — ikke komme med, så alligevel hellere en H. C. Hansen-regering; de, der kender det ærede medlem hr. Erik Eriksen, ved, at hans handlekraft ikke lader sig deponere hos andre! Ak ja, sådan kan der være så meget.

Jeg synes også, at det ærede medlem hr. Aksel Møller burde have skånet sin partner for sammenligningen mellem det ærede medlem hr. Erik Eriksens skæbne og mordet i Finderup Lade. Det ærede medlem hr. Aksel Møller fandt jo anledning til at hente en historisk parallel til et afsnit af regeringsdannelsen, nemlig mordet på kong Erik i Finderup Lade; det synes jeg nu er mere end uretfærdigt over for det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Jeg synes, det på det nærmeste er upassende at drage en sådan sammenligning. Det havde været en helt anden sag, om det havde været Erik Ejegod, der var tale om, så havde sammenligningen måske været bedre, men det var jo Erik Klipping. Nogle mener, at han fik sit tilnavn, fordi han beklippede